

Akademikernes Centrale Arbejdsløshedsudvalg
ACA-2002

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg

22. maj 2006

Christiansborg
1240 København K
Att.: Formand Erling Bonnesen / Christina Johansen

Arbejdsmarkedsudvalget
AMU alm. del - Bilag 243
Offentligt

ACA2002s første svar på debatoplægget Fremtidens Velstand og Velfærd er et nyt spørgsmål:

Er Velfærd og Selvforvaltning i 2006 en Utopi ?

For de 3 vismænd har fået en god idé: Alle skal have en Medborgerkonto (www.dors.dk).

Men spørgsmålet er - Kan vi bygge en selvforvaltningsmodel op gennem medborgerkonti, der igen bygger på en række kollektive (selv)forsikringer?

Kan vi - er selvforvaltning en meget mere begavet trussel, overfor den tavse magtstræbende embedsstand, end udlicitering og privatisering, hvor brugerne tages som gidsler!

For det vi alle ønsker er vel: Et sammenhængende livsforløb med en løbende afbureaukratisering, uden alders- og årstalstyrani.

Og en medborgerkonto er en konto, hvor vi selv vælger, hvad vi vil købe – men det indebærer også, at vi må have en effektiv forbrugerinformation, varemærkning og kvalitetskontrol – ellers er medborgerkonti et stort illusionsnummer.

Derfor skal en Medborgerkontimodel indeholde klare regler for - hvordan vi (medborgerne), kommer fra de marginaliseredes massegrav over i kontoindehavernes, de (selv)forsikredes, paradis.

Det første og allersværeste trin er at få et arbejde - så man kan sætte penge ind på medborgerkontoen!
Det fører frem til Bilag 1.:

Et Svar på Fremtidens Velstand og Velfærd!

Den anden hovedproblemstilling om de over 900.000 marginaliseredes tilbagevenden til arbejdsmarkedet enten på:

1.: Almindelige betingelser.

2.: Lempede vilkår.

3.: Individuelle vilkår.

behandles i Bilag 2.:

Social Tryghed! og Alle i Arbejde!

Indlægget er afsluttet 22. maj 2005. På ACA2002s vegne og med venlig hilsen

Erik Sejrup

Vejlegårdsvej 29
2665 Vallensbæk Strand
25 71 22 16 // ErikSejrup@sol.dk // ErikSejrup@yahoo.dk

Et Svar på Fremtidens Velstand og Velfærd!

Som organisationen ACA2002, de ledige akademikers netværk, vil vi dokumentere, at nye lapper på en ubrugelig ordning blot gør det hele værre. For hovedproblemstillingen på det danske arbejdsmarked 2006 er:

I.: De lavestlønnede har ikke råd til at komme i arbejde.

II.: De ansatte har fået stress, derfor sygemelder de sig og søger førtidspension, men alligevel kan man påvise, at såvel lønnet som ulønnet overarbejde vokser, både udført på arbejdspladsen og hjemme.

III.: Det er næsten umuligt at få et nyt job når man er fyldt 45 år.

IV.: Det er også næsten umuligt at få et nyt job efter et års ledighed.

AC-organisationerne, FTF og flere andre grupper af faglærte og højtuddannede lider under, at de er blevet indpasset i et fælles arbejdsløshedsforsikringssystem, der er udviklet til lavtlønsgrupperne i LO-området. Derefter er sket koordinerede og ukoordinerede ændringer af dette system. - Resultatet er uoverskueligt.

Dagpengesystemet er nu en underlig blanding af kontrol, tvungne kurser og tvungne arbejdsopgaver lønnet med dagpengesatsen, der nu ligner en særlig udgave af kontanthjælp.

Måske godt for lavtlønnede ufaglærte grupper med en høj arbejdsløshed – ikke for den typiske lønmodtager! Afgørelserne rammer tilfældigt. Ingen føler nogen tryghed ved systemet, ingen påstår, at retssikkerheden er godt varetaget i denne **Beskæftigelsesindustri!** Kendetegnet ved et alt for lavt forsørgelsesniveau, mistænkeliggørelse samt tilfældige straffelignende sanktioner med omvendt bevisbyrde og ubetinget ansvar **Så:**

Den enkelte lønmodtagers rettigheder skal sikres med et ”**umisteligt forsørgelsesgrundlag**” mindst på dimittendsatsen (140.000 Kr.) for alle **arbejdsløshedsforsikrede** under ledighed. Jf.: Grundlovens § 75, 1-2.

§ 75 Til fremme af almenvellet bør det tilstræbes, at enhver arbejdsduelig borger har mulighed for at arbejde på vilkår, der betrygger hans tilværelse.

Stk.2 Den, der ikke selv kan ernære sig og sine, og hvis forsørgelse ikke påhviler nogen anden, er berettiget til hjælp af det offentlige, dog mod at underkaste sig de forpligtelser, som loven herom påbyder.

Genindfør derefter konsekvens, gennemskelighed og dermed administrerbarhed i A-kasse-systemet samt forsikringselementet - så både dagpengesatsen og A-kasse-kontingentet indtægtsreguleres.

Indfør et **jobfradrag**(Skattefradrag) på mindst 20.000 Kr. til alle ansatte medborgere, så enhver er tilskyndet til – og har råd til at komme i arbejde. (Og gerne et særligt lærlingefradrag - ikke mindst for 25-29 årige)

Giv alle et 12 mdrs. **jobtilbud** til overenskomstmæssig løn efter et års arbejdsløshed. Dette **tilbud** bør også gives til dem, der er blevet tvunget på efterløn. Afskaffer effektivt enhver langtidsledighed!

Dermed har man bevaret det danske arbejdsmarkeds **fleksibilitet** ved at bygge **trygheden** ind i (arbejdsmarkeds)**strukturen!** Midlerne er en god arbejdsløshedsforsikring med en høj lønkompenationsgrad – og man har forhindret langtidsledighed. Det kan i høj grad være med til at afskaffe stress og marginalisering, men bør følges op af andre forbedringer af arbejdsmiljøet.

Byg videre på dette tryghedssystem, forankret i aftaler og en arbejdsmarkedsstruktur, med et organisationsbaseret kollektivt ansvar – som tanken var i septemberforliget.

Reorganiser de ledige som en reel arbejdskraftreserve gennem en hensigtsmæssig **omfordeling** af **arbejdstid, fritid, ledighed og (efter)uddannelse**.

Indfør derfor også en ansættelses- og arbejdspladsuafhængig finansiering af en permanent (efter)uddannelse. På et niveau, som aftales individuelt mellem det enkelte medlem og fagforeningen.

For at lette læsningen bruges der afrundede tal i uddybninger, beregninger og skøn over - hvorfor principperne bag forslagene udgør en lige og afbalanceret

Helhedsløsning

Først må vi tage fat på dogmet om, at uden økonomisk pisk vil ingen arbejde:

Dimittendsatsen er knapt 140.000 Kr. og DJØF's begyndelsesløn er 270.000 Kr. En fordobling af indtægten. **SÅ!** DJØF/ACere har en indlysende grund til at arbejde, men der er 6.000 nyuddannede ACere uden arbejde! Lad os lige vise - hvorfor de lavestlønnede ikke har råd til at arbejde!

6 eksempler på de skattemæssige konsekvenser af indkomststigningen, som en person, der går fra Dagpenge (175.000 Kr.) til Lavtløn opnår! TotalSkatten, (SkatStig/LønStig) kaldes NySkat og er opgjort i %:

Løn	LønStig	AMB	Bund	Mellem	Top	Kom/Amt	SkatStig	Forskel	NySkat
180.000	5.000	14.400	275	-	-	1.665	16.340	- 11.340	327 %
200.000	25.000	16.000	1.375	-	-	8.325	25.700	- 700	103 %
230.000	55.000	18.400	3.025	-	-	18.315	39.740	15.260	72 %
280.000	105.000	22.400	5.775	1.200	-	34.965	63.140	41.860	60 %
330.000	155.000	26.400	8.525	4.200	3.000	51.615	93.740	61.260	59 % ¹⁾
380.000	205.000	30.400	11.275	7.200	10.500	68.333	127.800	78.360	59 % ¹⁾

Note¹⁾ Skatteprocenten på 59 opnås ved hjælp af det skrå skatteloft!

Man må sige, at tallene for sig selv – men ud over de generelle problemer - en ugenomtænkt skattereform har medført, må regnestykket suppleres med forskellige individuelle ulykker som nedsat - boligsikring og øgede udgifter til børnepasning – hvilket hurtigt kan løbe op i det samme beløb!

Dermed er det tydeligt vist - hvorfor vi må udvikle et nyt dagpengesystem.

Det nye system bliver bygget op om en umistelig grundydelse på den nuværende dimittendsats, 140.000 Kr. Så i tilfælde af arbejdsløshed skal A-kassen, det første år, give en ren forsikringsydelse, 75 % kompensation af løntabet ovenpå statens "sociale" ydelse, således at dagpengene indtægtsreguleres. Eksempler:

1) Ordinær Løn	180.000 Kr.	Ordinær Løn	280.000 Kr.	Ordinær Løn	380.000 Kr.
2) Statsydelsen	140.000 Kr.	Statsydelsen	140.000 Kr.	Statsydelsen	140.000 Kr.
3) 180.000-140.000 =	40.000 Kr.	280.000-140.000 =	140.000 Kr.	380.000-140.000 =	240.000 Kr.
4) 75 % af 40.000 =	30.000 Kr.	75 % af 140.000 =	105.000 Kr.	75 % af 240.000 =	180.000 Kr.
5) Dagpengesats =	170.000 Kr.	Dagpengesats =	245.000 Kr.	Dagpengesats =	320.000 Kr.
6) Lønkompressionsgrad	94 %	Lønkompressionsgrad	88 %	Lønkompressionsgrad	84 %.

Men vi har også indtægtsreguleret A-kasse-kontingentet. Der regnes ud fra at A-kasse + Fagforening i det gamle system kostede 6.000 Kr., mens der betales 300 Kr. for hver 10.000 Krs løntab man forsikres i mod i det nye system. Lægges den nye dagpengesats sammen med kontingentreguleringen fås forsørgelsesbeløbet.

7) Kontingent	1000 Kr.	Kontingent	4.000 Kr.	Kontingent	7.000 Kr.
8) Kontingentregl.	5.000 Kr.	Kontingentregl.	2.000 Kr.	Kontingentregl.	- 1.000 Kr.
9) Forsørgelsesbeløb:	175.000 Kr.	Forsørgelsesbeløb:	247.000 Kr.	Forsørgelsesbeløb:	319.000 Kr.

For at give alle danske medborgere lysten til at yde en indsats, et arbejde, indføres et "jobfradrag", et skattefradrag på 20.000 Kr. for alle beskæftigede lønmodtagere!

10) Skattefradrag	20.000 Kr.	Skattefradrag	20.000 Kr.	Skattefradrag	20.000 Kr.
11) LønStig - SkatStig	-11.340 Kr.	LønStig - SkatStig	17.000 Kr.	LønStig - SkatStig	27.000 Kr.
12) Jobgevinst	8.660 Kr.	Jobgevinst	37.000 Kr.	Jobgevinst	47.000 Kr.

Resultatet viser, at alle indtægtsgrupper nu opnår en rimelig høj lønkomensation, samtidigt med, at også de lavtlønnede får et overskud ved at arbejde.

Ønsker regeringen at fastholde at den maksimale understøttelsestakst kun må give **90 % lønkomensation**, bliver dagpengesatsen i 180.000 Krs-eksemplet kun 162.000 Kr., mens jobgevinsten stiger til **16.660 Kr.!**

Nu bliver næste fase at skønne hvilke udgifter staten hermed pådrager sig og hvordan disse finansieres! Hvis vi holder os til nogle tal i Børsen 11. juni 2005 er det afgørende for beskæftigelseseffekten, hvilke forbrugstyper, der realiseres i forbindelse med forbrugsudvidelse i form af en skattelettelse.

Bruges pengene til import af biler, benzin, vin, spiritus, diverse eksotiske fødevarer og udlandsrejser er der kun en beskeden (2600 nye stillinger) beskæftigelsesmæssig vækst ved skattelettelse på 7.000.000.000 Kr., hvorimod et forbrug af (danske) tjenesteydelser har en kraftig (19.000 nye stillinger) beskæftigelsesmæssig effekt! Samtidigt fastslår vi, at der stort set er moms 25 % på alle varer og tjenesteydelser, men på luksusforbrug er der forskellige væsentlig højere afgifter, lad os sige gennemsnitligt 50 %.

Det er nærliggende at antage, at en forbrugsudvidelse hos de lavestlønnede, ved overgang fra dagpenge til lønarbejde, vil udmønte sig i en direkte og indirekte efterspørgsel af danske tjenesteydelser fx børnepasning, flere, bedre og mindre tidskrævende daglige konsumvarer samt mindre vedligeholdelsesarbejder.

Hvis vi nu deler lønmodtagerne op i grupper, omregnet til heltidspersoner, Lavtløn (alle under 230.000 Kr.) Mellemindkomst og Højindkomst (alle over 330.000 Kr.), kan vi gøre os nogle tanker om effekten af en skattelettelse. Det ville være rart med nogle grundige undersøgelser af denne problemstilling. De findes ikke - men lad os foretage nogle skøn på baggrund af lidt forældede og afrundede tal:

Lavtlønsgruppen er 750.000 medborgere. Bruger 90 % af skattelettelsen på danske varer/tjenst.	10 % luxus.
Mellemgruppen er 1.500.000 medborgere. Bruger 60 % af skattelettelsen på danske varer/tjenst.	40 % luxus.
Højtlønsgruppen er 750.000 medborgere. Bruger 30 % af skattelettelsen på danske varer/tjenst.	70 % luxus.
Jobskabseffekt ved skattelet. i lavtlønsgr. $750 \times 20 \times (90(20/7) + 10(2/7)) =$	39.000 job.
Jobskabseffekt ved skattelet. i mellemgr. $1.500 \times 20 \times (60(20/7) + 40(2/7)) =$	55.000 job.
Jobskabseffekt ved skattelet. i højtløngr. $750 \times 20 \times (30(20/7) + 70(2/7)) =$	16.000 job.
Jobskabseffekten ved at indtægtsregulere A-kasse-kontingentet: Skøn yderligere	10.000 job.
Det giver i alt	<u>120.000 job.</u>

Men en skattelettelse på 20.000 Kr. til 3.000.000 medborgere giver i **Bruttoudgift =** **60 mia. Kr.**

Lavtlønsgruppens moms og afgiftsbidrag 20 % af 15 mia. Kr. =	3 mia. Kr.
Mellemgruppens moms og afgiftsbidrag 30 % af 30 mia. Kr. =	9 mia. Kr.
Højtlønsgruppens moms og afgiftsbidrag 40 % af 15 mia. Kr. =	6 mia. Kr.
Indtægt: Moms og Afgifter i alt:	<u>18 mia. Kr.</u>
Nettoudgift	<u>42 mia. Kr.</u>

Der siges i øjeblikket at være 80.000 ubesatte job. Skattelettelsen giver 120.000 nye. I alt 200.000 job.

Hvad er så samfundets besparelse ved at en arbejdsløs kommer i arbejde?

En arbejdsløs får et års dagpenge	175.000 Kr.
Desuden udgifterne til "Aktiv Beskæftigelsespolitik" mm	90.000 Kr.
Øget skat af en typisk arbejdsløs i arbejde	<u>20.000 Kr.</u>
I alt ²⁾ :	300.000 Kr.
(²⁾ For en hurtig besparelse blandt øvrige beskæftigelsesindustriudgifter kan let være på	15.000 Kr.)
Da en arbejdsløs i AF/Aktører/AMS og A-kasse-administration desuden koster	120.000 Kr.
Samt et produktionstab, mindst lig den udbetalte løn, lad os sige	240.000 Kr.
Dertil skønnede social/sundheds/sygehusudgifter. Pr. stk.	100.000 Kr.

Skønnes jobbesættelsessuccesen til 75 % kommer 150.000 medborgere i arbejde. Men løber vi tør for arbejdsløse er der over 900.000 andre marginaliserede at hente ind på arbejdsmarkedet! Med ca 135.000 ledige og ca. 35.000 aktiverede pr 1/4-06 samt et stort antal arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere, må de 150.000 siges at være et nærmest pessimistisk skøn!

150.000 ledige stillinger besættes: Besparelse i 150.000×300.000 Kr.	45 mia. Kr.
Disse 150.000 medborgere producerer så varer for mindst 36 mia. Kr. Moms heraf 25 % =	<u>11 mia. Kr.</u>
Indtægt i alt	<u>56 mia. Kr.</u>

Skønnet overfinansiering på dette skattelettelsesprojekt er så 56 mia. Kr. - 42 mia. Kr. = **14** mia. Kr.
De øgede sundhedsudgifter mm. vil så gradvist falde væk og det udløser skønsmæssigt endnu **14** mia. Kr.

At et **jobfradrag**, administreret efter disse principper, uundgåeligt fører frem til en klar **overfinansiering**, bygger på det faktum, **at en typisk ledigs kommende gennemsnitsløn vil være på 230.000 Kr., mens en typisk arbejdsløs på kort sigt gennemsnitligt koster samfundet mindst det dobbelte** i overførselsindkomst, administration, kontrol, mistet skatteindtægt, tabt produktion og øget sygelighed og som derfor **på langt sigt gennemsnitligt koster samfundet mindst det tredobbelte!** Så hvorfor (mis)bruge kostbar kontrol og pisk - når gulerødderne er gratis ?

Det er både en god social foranstaltning og en god samfundsøkonomisk investering at give skattelettelser til de lavestlønnede (under 250.000 ?) da såvel arbejdslysten som antallet af arbejdspladser forøges og det betaler sig! Derfor må regeringen påtage sig ansvaret for at de nødvendige undersøgelser og nøjagtige beregninger foretages. For alt tyder på at jobskabelseeffekten alene kan finansiere den (løn)skattereform vi alle ønsker. Hvis ikke jobfradraget alene formår det, kan peges på boligskatten, (der ifølge vismændene har et efterslæb på 20 mia. Kr.) som endnu et middel til at finansiere en samlet **skattelettelse og skatteomlægning**.

Nogenlunde formuleret således:

Enhver erhvervsaktiv lønmodtager har ret til et Jobfradrag. Dette jobfradrag fritager lønmodtageren fra at betale topskat. Hvis ikke lønmodtageren opnår en nettoskattenedsættelse på mindst 20.000 Kr. ved fjernelse af topskatten, får lønmodtageren i stedet et skattefradrag på 20.000 Kr.)

Argumentationen for **et jobtilbud efter 1 års ledighed** skyldes de 175.000 ledige og aktiveredes jobsøgning. 65.000 finder arbejde i løbet af 6 måneder! - 20.000 finder arbejde i løbet af 12 måneder! (Danm. Statistik)

5.000 finder selv arbejde i løbet af de næste 24 måneder - altså arbejde efter ledighed i 12-36 måneder!

5.000 hjælpes i arbejde efter ledighed i over 24 måneder - altså arbejde efter ledighed i 12-36 måneder!

10.000 forsikrede ledige falder ud af dagpengesystemet, til kontanthjælp, revalidering og kom. Aktivisering!

10.000 hjælpes tilbage i forsikringssystemet fra kontanthjælp etc. hvert år. **Så dynamikken er væk efter 1. år!**

(De sidste 4 rækker tal er meget usikre, varierer fra år til år, men stammer fra A-kasserne og ministeriet)

Derfor er det mest regulært at give **et jobtilbud på overenskomstmæssige vilkår efter et års ledighed**.

Skattelettelsesinitiativet vil praktisk taget have fjernet de forsikrede arbejdsløse, så der er forhåbentlig ikke behov for særligt mange jobtilbud. Vi har før beregnet gevinsten for samfundsøkonomien ved at få en forsikret arbejdsløs i arbejde. Gevinsten ved efterløn og kontanthjælpsmodtagere er lidt mindre, men det vil være rigeligt til at finansiere jobtilbud på overenskomstmæssige vilkår til en **lavtlønsgruppe som de ledige**. De udgør, med et skøn af A-kassernes Samvirke, en meget sammensat gruppe med en gennemsnitsindtægt på **230.000 Kr.**

Dette jobtilbud med overenskomstmæssig løn, bør det såvel af pædagogiske som praktiske årsager overlades til arbejdsmarkedets parter at administrere!

En del af opgaven er, udover at genindføre arbejdsløshedsforsikringsprincippet, også at **genindføre det kollektive organisatoriske (med)ansvar!**

Fagforeningerne må føle et ansvar for sine medlemmer! Skabe relevante tilbud der holder dem opdaterede, toptunede og får dem hurtigt i ordinært arbejde!

For vi må se arbejdsmarkedet, som det store sammenvævede, samfundsøkonomiske system, det udgør i det regel- og aftalestyrede komplicerede moderne samfund.

Vi skal undgå, at en forældet idéologi, eller splinternye fordomme, bruges til fordummelse i en tid, hvor informationsforstoppelse og manglende kildekritisk sans præger debatten, medierne og det politiske (stærkt diagnosticerende og stigmatiserende) udrednings- og beslutningsmiljø.

Lad os inspireres af grønne afgifter.

Den som ikke anvender de naturlige ressourcer, en veluddannet, velmotiveret arbejdskraft, skånsomt og hensigtsmæssigt eller direkte nedslider de ansatte, skal pålægges adfærdregulerende afgifter.

Den bedste konstruktion er at udmønte afgifterne, via lovgivningen, i en form, hvor både arbejdsgiverne og fagforeningerne bliver stærkt økonomisk belastede af en uhensigtsmæssig arbejdsløshed.

Så vil de nok løse arbejdsløshedsproblemet, i stedet for at opbygge en beskæftigelsesindustri!

Og de ledige skal organiseres som en réel arbejdskraftreserve!

Målet er nu, at de studerende skal blive hurtigere færdige – samtidigt med at der skal uddannes flere?

Hvordan hænger denne målsætning med et øget udbud og en fortsat specialisering sammen med, at den typiske danske virksomhed har under 5 ansatte, der i øvrigt ikke har nogen akademisk uddannelse?

Og at der er 10.000 Arbejdsløse ACere! (En stigning på 10% siden årsskiftet!)

At der er 2.900 langtidsledige ACere (3-dobling på 3 år) men også 3.000 ubesatte AC-stillinger!

Desuden er 55.000 heltidsstillinger besat af studerende!

Det ligner unægtelig mere et stort behov for:

En kritisk analyse af Uddannelsernes indhold og Virksomhedernes ønsker!

En konsekvent oplysningskampagne om hvad Virksomhederne kan bruge de ledige ACere til!

Samt en tidssvarende omorganisering, ikke mindst af Udbudsmetoderne og af AC-arbejdskraftsreserven med omfordeling af Arbejdstid, Fritid, Ledighed og (Efter)Uddannelse, omskabe de (deltids)ledige til en réel arbejdskraftsreserve - og det kræver en række delbeslutninger:

Et fleksibelt og tidssvarende udbud af tjenesteydelser - ikke mindst de vidensbaserede.

En arbejdspladsuafhængig efteruddannelsespulje, finansieret ved en ATP lignende model + statstilskud.

Behovsbestemt arbejdstid. En ekstra uges ferie/efteruddannelse, når ledigheden er for høj!

Samt et princip, hvor ekstra ferie eller **uddannelsesetid** betales med en rimelig løntabskompensation.

For alt er vendt på hovedet når midlerne til efteruddannelse fordeles:

Kun ansatte får del i midlerne – og de har det mindste behov, idét selve arbejdsprocessen, hverdagen og kollegerne er rammerne i et livslang læringsforløb.

Det store behov for Instruktion, Inspiration og Opdatering har de ledige. For de skal fra en meget uheldig placering i ansættelseskøen kæmpe sig til sin særlige niche på arbejdsmarkedet!

Akademikernes Centrale Arbejdsløshedsudvalg

ACA-2002

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg

22. maj 2006

Christiansborg

1240 København K

Att.: Formand Erling Bonnesen / Christina Johansen

I forbindelse med ACA-2002's foretræde den 26. oktober 2006 fremlagde vi forslaget "Er Ytringsfrihed og Retssikkerhed for ledige?" for Udvalget, Nu er ACA-2002 klar med:

Er Ytringsfrihed, Retssikkerhed og tilsyn for ledige?

Hvis de flotte visioner – om at offentlige myndigheder og andre aktører ikke må handle hen over hovedet på ledige - reelt skal kunne føres ud i virkeligheden, så har vi klar dokumentation for, at der er behov for at der oprettes en form for forligsinstitution. En form for forligsinstitution der gratis kan kontaktes af ledige inden den offentlige myndighed – AF eller kommunen – træffer afgørelse om en konkret handlingsplan. Det er især aktuelt fordi ACA-2002 i en lang række sager har kunnet konstatere, at både AF og andre offentlige myndigheder i mange sager ikke partshører den ledige, hvilket ellers er et lovkrav, inden en given afgørelse om handlingsplan træffes. Udover den manglende partshøring og retssikkerhed er det nu kommet frem, at det er så som så med Beskæftigelsesindustriens formidling af job til ledige.

Ugebrevet A4 offentliggjorde den 15. maj 2006 en undersøgelse fra Analyse Danmark, der viser at 3 ud af 4 ledige har svaret at hverken AF eller private jobformidlere hjælper ledige med at finde job.

ACA-2002 forslår derfor Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, at AF og private jobformidlere skal sanktioneres økonomisk, hvis ikke AF og de private jobformidlere er aktivt medvirkende til at bistå ledige med at komme i beskæftigelse. Beskæftigelsesministeren udtalte samtidig med af undersøgelsen blev offentliggjort af Ugebrevet A4, at Danmark er et ret og pligt samfund. Det er ACA-2002's opfattelse at denne ret og pligt også må omfatte beskæftigelsesindustrien i langt højere grad end det er tilfældet i dag.

De sanktioner vi kender i dag rammer skævt. De rammer ledige, der i forvejen er ramt af dårlig økonomi, lav status, overdødelighed og store grad af sygelighed. Det er med andre ord allerede et hårdt job at være ledig. Derfor foreslår ACA-2002 at fokus vendes om, sådan at der også åbnes op for i lovgivningen, at AF, kommuner og private jobformidlere kan sanktioneres, når ledige kan dokumentere, at have rettet konkret henvendelse til beskæftigelsesindustrien, uden at det fra myndighedernes side har resulteret i formidling af job.

ACA-2002 har erfaring for, at selv om langt de fleste ledige står til rådighed for arbejdsmarkedet i årevis, så er der meget langt i mellem succeshistorierne, hvor ledige skaffes i ordinær beskæftigelse. Det er ACA-2002's opfattelse, at en del af forklaringen skyldes, der det i dag er mere økonomisk rentabelt for en arbejdsgiver, at ansætte ledige i støttet beskæftigelse. For at vende denne udvikling forslår ACA-2002, at der iværksættes en kulegravning af de økonomiske støtteordninger i beskæftigelsesindustrien. Der er utvivlsomme støtteordninger, der er konstruktive, men der mangler en kulegravning af hele området og en kampagne og debat på arbejdsmarkedet om det vi i ACA-2002 kalder Det arbejdsmarkedspolitiske ansvar.

Med Kommunalreformens ikrafttræden den 1. januar 2007 haster det med at få det kommunale tilsyn og ministeriets ressource tilsyn på plads, så borgernes Ytringsfrihed og Retssikkerhed forbedres

betydeligt i det enstrengede system. Hvis ikke disse tilsyn skærpes og effektueres, så må ACA-2002 frygte for lediges ytringsfrihed og retssikkerhed – også i fremtiden.

ACA-2002 har desværre noteret sig, at Regeringen ultimo april 2006 afviste at indføre økonomisk kompensation for dokumenterbare økonomiske udgifter for ledige, hvis de senere fik helt eller delvist medhold i deres klagesag. Efter ACA-2002 hænger det meget ringe sammen med Beskæftigelsesministerens Ret og pligt-samfund. ACA-2002 er uenig med regeringen i, at det kun koster et frimærke, et telefonopkald eller en mail, at få medhold i en klagesag.

ACA-2002 har i den forbindelse noteret sig Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 44 af 25. november 2005 fra Udvalget.

ACA-2002 er enige med ministeren i, at man aldrig helt kan gardere sig mod sager som den med den 21 årige syge kontanthjælpsmodtager. ACA-2002 mener dog, at systemet kan gøres bedre end i dag. Ministerens besvarelse gav ACA-2002 anledning til tillige, at komme med følgende forslag til Udvalget:

- **Komplicerede sociale sager kan gå i hårdknude i månedsvis og nogle gange i årevis, derfor foreslår ACA-2002 Udvalget, at der fra Folketingets side lovgives således, at der bliver en lovhjemlet øvre grænse for hvor lang tid en dagpengemodtager eller kontanthjælpsmodtager maksimalt må være fuldstændigt uden forsørgelsesgrundlag.**
- **ACA-2002 er enig med ministeren i, at det er kommunen, der har ansvaret for, at få en sag oplyst i tilstrækkeligt omfang og at kommunen kan bede den der søger om hjælp, om at medvirke til at få de nødvendige oplysninger frem. Men ACA-2002 har også erfaringer, der viser, at akademikere nærmest bliver udsat for at skulle give gratis konsulentbistand til offentlige myndigheder om lovgivningen. Derfor er der behov for en opstramning af reglerne. ACA-2002 foreslår Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, at der iværksættes udredningsarbejde til afklaring af, hvordan Ministeriets ressort tilsyn med kommunernes beskæftigelsesindsats kan effektiviseres, således at den enkelte ledige ikke stavnsbindes til langsommelig, fejlagtig kommunal sagsbehandling.**
- **Det er ACA-2002's opfattelse at der med den massive udlægning af den konkrete beskæftigelsesindsats til de 98 nye kommuner, så er der et øget behov for, at sikre de kommunale tilsyns muligheder for at gribe ind over for ulovlig administration og magtfordrejning. Når ACA-2002 ser sig nødsaget til at foreslå dette drastiske forslag, så skyldes det, at der tilsyneladende er et stort hul i lovgivningen: Hvad gør en ledig, hvis man retter henvendelse til en borgmester – jf. Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål 44 af 25. november 2005 – og borgmesteren af en eller anden grund ikke påtager sig det administrative og politiske ansvar som borgmestere har jf. lov om kommuners styrelse? Det spørgsmål opfordrer ACA-2002 Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg om at søge præciseret og offentliggjort således at lediges Ytringsfrihed og Retssikkerhed forbedres nu – og efter kommunalreformen er trådt i kraft den 1. januar 2007.**

**Med venlig hilsen
På ACA-2002s vegne**

**Cand. Scient. Adm.
Birgit Drejer**

<http://www.folketinget.dk/samling/20051/almdel/AMU/spm/44/svar/endeligt/20051222/233207.PDF>

<http://www.folketinget.dk/samling/20051/almdel/AMU/Bilag/28/212599.PDF>